

A BCG tüdővédőoltásokról

A fertőző betegségeket nem lehet úgy legyőzni, hogyha csak a már betegeket gyógyítják, mert így a ragály továbbterjedését nem lehet megállítani. Ezért a kutatók más módot kerestek a cél elérésére.

A fertőző betegségek továbbterjedésének megakadályozása két módon történhetik. Az egyik eljárás az, ha a betegségek kórokozóját támadjuk és semmisítjük meg. A másik mód az, ha az egészséges embert hozzuk olyan állapotba, amely megakadályozza, hogy a beléje jutott kórokozók megbetegítsék.

A BCG-oltások hatása a második eljáráson alapszik.

Ha a tuberkulózis ellen akarjuk az ember szervezetét megfelelő módon védeni, akkor a szervezetbe olyan tuberkulózis bacillusokat kell bevinnünk, amely a szervezetre nem veszélyes, de viszont a szervezetben olyan védőanyagokat termel, amely a tuberkulózis fertőzéssel szemben az emberi szervezetet ellenállóvá teszi.

Hosszú évekre nyúló kísérletezések után két francia tudós, Calmettenek és Guérinnék sikerült a veszedelmes tuberkulózis bacillusokat szarvasmarhaepéből készített táptalajon való tenyésztés útján arra kényszeríteni, hogy az emberre nézve veszélyes voltukat elveszítsék. Az így kitenyésztett bacillusok az emberbe beoltva ugyanolyan védőanyagok termelését váltják ki, mintha tuberkulotikus fertőzésen esett volna át, anélkül, hogy a szervezetet említésre méltóan megbetegítenék.

Ezzel az oltóanyaggal egyre több és több embert oltanak be. A BCG neve (Bacille Billée Calmette-Guérin) az egész világon fogalomná vált.

A szervezetbe került tuberkulózis bacillus hosszú évekig, egész életen át életben marad. Ha az ilyen, tuberkulózissal már fertőzött szervezetet oltanánk be védőoltással, akkor a védőoltás a szervezetben esetleg a már megnyugodott tuberkulózissal fertőzött göcöket fellobbanthatná, így az emberre nézve veszélyes lehet. Nehogy tuberkulózissal már fertőzött embert BCG-

védőoltásban részesítsük, meg kell tudnunk azt, hogy fertőzött-e már tuberkulózissal az illető vagy sem.

Ezért a védőoltás megadása előtt az oltásra kerülőknél először úgynevezett próbaoltást adunk. Erre a célra a Koch által feltalált tuberkulin szolgál, amelynek hatóanyaga a tuberkulózis kórokozójának anyagcseretermékei és mérgei. Ha ezt az anyagot bevisszük egy már megfertőzött szervezetbe, akkor a bőrbe fecskendezés helyén egy-két nap múlva pirosodást, bőrgyulladást látunk kis területen. Az ilyen egyént BCG-védőoltásban nem szabad részesítenünk.

Ha a bőrön nem mutatkozik semmiféle elváltozás, akkor a biztonság kedvéért az oltandó egyénbe három-négy nap múlva még egy erősebb adagot fecskendeznek be és újból várnak három-négy napig.

Ha a bőrön ekkor sem jelentkezik pirosodás, viszketés, égető érzés, akkor a védőoltást meg lehet adni. Ha pirosodás, viszketés, égető érzés jelentkezik, akkor azokat, akiknél ez fellép, mint oltásra alkalmatlanokat elbocsátják.

A tuberkulózis évről-évre nagy emberáldozatokat követel, különösen gyermekeinket, fiataljainkat, a legjobb, legerősebb korban levőket támadja meg. A BCG-védőoltásoknak tehát óriási jelentősége van. De jelentős a BCG-védőoltás nemzetgazdasági szempontból is, mert tuberkulotikus megbetegedések révén az országban legalább 3 millió munkanap vesz el.

Az oltásokat magyar orvosok végzik, az oltóanyagot, a hozzávaló orvosi felszerelést a Tuberkulózis Elleni Nemzetközi Mozgalomtól kaptuk.

Fontos, hogy a BCG-védőoltásokban mindenki részesüljön, a fertőzöttek pedig kiknek betegsége a próbaoltásoknál derül ki, idejekorán a tüdőbeteg gondozó intézetek által kivizsgálásra, szükség esetén pedig kórházi ápolásba kerüljenek.

A BCG-védőoltások ismerete még nem terjedt el eléggé. Honvédségünk ma már a nép iskolája, ahol népünk érdekében a BCG-védőoltásokat is ismertetni kell. Lebegjen mindig a szemünk előtt, hogy *legjobb érték az ember!*

Dr. Bajmóczy István, orvos-alezredes.

